

Streszczenie

Ustawodawca w kan. 293 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. stanowi: „Duchowny, który utracił stan duchowny, nie może ponownie być włączony do duchowieństwa, chyba że przez reskrypt Stolicy Apostolskiej”. Duchownemu, który utracił stan duchowny i przyjął stan świecki, a po latach zdał sobie sprawę z tej decyzji i uznał ją za błędną, odkrył swoją utraconą tożsamość kapłańską i pokornie prosi o ponowne włączenie do stanu duchownego, Kościół może mu tej łaski udzielić. Powinien jednak zdawać sobie sprawę, że nie ma prawa do ponownego włączenia do stanu duchownego. Jeśli z pokorą prosi o tę łaskę, Kościół rozważy wszystkie niezbędne okoliczności i może przyznać mu tę łaskę.

Celem pracy jest: przybliżyć problematykę powrotu do stanu duchownego w historii Kościoła w oparciu o historyczną i prawną analizę dokumentów, wydanych przez Kościół na przestrzeni dziejów; wskazać przyczyny opuszczenia posługi kapłańskiej, a w konsekwencji stanu duchownego; przeanalizować procedurę powrotu do stanu duchownego oraz pomóc ordynariuszom i zsekularyzowanym duchownym, jak postępować w tej ciężkiej sytuacji. Analiza procedury podzielona jest na fazę diecezjalną i na fazę w Stolicy Apostolskiej. W procedurze na etapie diecezjalnym zostały wskazane: treść prośby o reskrypt, stanowisko ordynariusza, który zdecydował się inkardynować wnioskodawcę do swojej diecezji. W procedurze na poziomie Stolicy Apostolskiej zostało wyjaśnione, która dykasteria jest kompetentna przyjąć wniosek i go rozpatrzyć.

Słowa kluczowe: duchowny, stan duchowny, laicyzacja, łaska, procedura